

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"ג ע"א

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ומאלין אתפושן כמה צפריין אחרנין, אבל אלין עלאין ונפקין מלכנון דאיהו (ס"א סתימאה) לעילא, ורזא דמלה, (בראשית כט) וללכן שתי בנות וגו'.

תרגום לעברית

בא ראה, (תהלים קד) ישבעו עצי ה' ארזי לבנון אשר נטע. מי הלכנון? הרי פרשוהו ונתבאר. הפסוק הזה, אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה - אשר שם צפרים יקננו, באיזה מקום? בלכנון. ואלו הן שתי הצפרים שאמרנו בכמה מקומות, ומאלו נפרדות כמה צפרים אחרות. אבל אלו עליונות, ויוצאת מן לבנון, שהוא [סתום] למעלה, וסוד הדבר - וללכן שתי בנות וגו'.

טקסט הזוהר

חסידה ברושים ביתה, (ס"א דא לאה) באינון שית בנין עלאין, שית סטריין דעלמא, כמה דאתמר. אמאי אקרי חסידה. אלא, האי עלמא עלאה אף על גב דנוקבא איהי, קרינן לה דכר, דכד אתפשט, כל טיבו וכל נהירו מגיה נפיק.

חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָהּ, [זו לאה] בְּאוֹתָם שָׁשָׂה בָנִים עֲלִיוֹנִים, שֵׁשֶׁת צָדִדֵי הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר. לָמָּה נִקְרָא חֲסִידָה? אֵלָּא הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן הֵזָה, אֵף עַל גַּב שֶׁהוּא נִקְבָּה, קוֹרְאִים לוֹ זָכָר. שֶׁכָּאֲשֶׁר מִתְפַּשֵּׁט, כָּל טוֹב וְכָל הָאוֹר יוֹצֵא מִמֶּנּוּ.

טקסט הזהור

וּבִגִּין כֹּה דְאִיְהִי חֲסִידָה, נִפְיִק (מתמזן) מִיֵּנָה חֶסֶד, דְּאִיְהוּ נְהוֹרָא קִדְמָא, דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. וְעַל דָּא בְּרוּשִׁים בֵּיתָהּ. בְּרוּשִׁים, אֵל תִּקְרִי בְּרוּשִׁים, אֵלָּא בְּרָאשִׁים. דְּהָא עֲלָמָא אַחְרָא, בְּתַתְּאִין בֵּיתָהּ, וַאֲיְהִי בִּי דִינָא דְעֲלָמָא. וּלְזִמְנִין אַקְרִי כְּגֻוּנָא דְלַעֲיִלָּא, בְּכָל אֵינוֹן שְׁמָהּ.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא חֲסִידָה, יוֹצֵא [משם] מִמֶּנָּה חֶסֶד, שֶׁהוּא הָאוֹר הָרִאשׁוֹן, שֶׁכְּתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. וְעַל זֶה בְּרוּשִׁים בֵּיתָהּ. בְּרוּשִׁים - אֵל תִּקְרִי בְּרוּשִׁים אֵלָּא בְּרָאשִׁים, שֶׁהִרִי הָעוֹלָם הָאֲחֵר בְּתַתְּוֹנִים בֵּיתָהּ, וְהִיא בֵּית הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, וְלִפְעָמִים נִקְרָא כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה בְּכָל אוֹתָם הַשְּׁמוֹת.

טקסט הזהור

וְעַל אֲתֵר דָּא כְּתִיב, (בראשית ו) וַיִּנָּחֻם יְיָ וַיִּתְּעַצֵּב אֵל לְבוֹ. חֲרוֹן אַף יְיָ. דְּהָא בְּאַתֵּר דָּא תִּלְיָא. דְּהָא כָּל מַה דְּלַעֲיִלָּא, כֹּלָּא אִיהוּ בְּנִהּרֹו, חֲיִין לְכָל סְטָרִין. וְעַל דָּא תְּנִינֹו, אֵין עֲצָבוֹת לְפָנֵי הַמָּקוֹם, לְפָנֵי דִיִּיקָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים ק) עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה. עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה, לְקַבֵּיל עֲלָמָא עֲלָאָה, בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה לְקַבֵּיל עֲלָמָא תַתְּאָה. זְכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. בִּגִּין כֹּה כְּתִיב, (דברים לג) אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בֵּי מִגְן עֶזְרֶךָ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוּתְךָ וַיִּכְפָּשׁוּ וְגו'. (בראשית ל) וַיֵּצֵא אֶת הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים וְגו'. פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (משלי ט) אִם חֲכָמָתְךָ חֲכָמָתְךָ לֹךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא. אִם חֲכָמָתְךָ חֲכָמָתְךָ לֹךְ, תָּא חֲזִי, וְוִי לְאֵינוֹן

חִיבֵי עֲלָמָא, דְּלֹא יָדְעִין וְלֹא מִשְׁגִּיחִין בְּמִלֵּי דְאֹרִייתָא. וְכַד אֵינוֹן מִשְׁגִּיחִין בָּהּ, בְּגִין דְּלִית לֹון סְכָלְתָנוּ, מְלִין דְּאֹרִייתָא דְמִיין בְּעִינֵיהוּ כְּאִילוּ כְּלָהוּ מְלֵי רִיקְנָא, וְלִית בָּהּ תוֹעֲלָתָא. וְכֹלָא בְּגִין דְּאֵינוֹן רִקְנִין מִדְּעָתָא וְסְכָלְתָנוּ. דְּהָא כָּל מִלֵּי דְאֹרִייתָא, כְּלָהוּ מְלִין עֲלָאִין וְיִקְרִינִין. וְכָל מְלָה וּמְלָה כְּתִיב בָּהּ (מִשְׁלֵי ג) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשּׁוּ בָּהּ (בְּאֹרִייתָא).

תרגום לעברית

וְעַל הַמָּקוֹם הַזֶּה כְּתוּב, וַיִּנָּחֵם ה', וַיִּתְּעַצֵּב אֶל לְבוֹ. חֲרוֹן אַף ה'. שְׁהָרִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה תָּלוּי. שְׁהָרִי כָּל מָה שְׁלֹמְעָלָה, הַכֹּל הוּא בְּאוֹר, חַיִּים לְכָל הַצְּדָדִים, וְעַל כֵּן שְׁנִינוּ, אֵין עֲצָבוֹת לַפְּנֵי הַמָּקוֹם, בְּדִיוֹק לַפְּנֵי, וְעַל זֶה כְּתוּב (תְּהִלִּים ק) עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לַפְּנֵי בְּרִנָּה. עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה - כְּנֶגֶד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן. בְּאוֹ לַפְּנֵי בְּרִנָּה - כְּנֶגֶד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם כֶּה כְּתוּב (דְּבָרִים לג) אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹהָ עִם נוֹשָׁע בָּהּ מִגֵּן עֲזָרָה וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ וְגו'. וַיִּצַּג אֶת הַמְּקֻלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרִהָטִים וְגו'. פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (מִשְׁלֵי ט) אִם חֲכָמָתָ חֲכָמָתָ לָהּ וְלִצְתָּ לְבִדְהָ תִשָּׂא. אִם חֲכָמָתָ חֲכָמָתָ לָהּ - בֹּא רֵאָה, אוֹי לְאוֹתָם רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּדִבְרֵי תוֹרָה. וּכְשֶׁהֵם מִשְׁגִּיחִים בָּהּ - מִשּׁוּם שְׂאִין לָהֶם שְׁכָל, דְּבָרֵי הַתּוֹרָה נִרְאִים בְּעִינֵיהֶם כְּאִילוּ כָּלֶם מְלָאִים רִיקְנוֹת וְאֵין בָּהֶם תוֹעֲלָתָה, וְהַכֹּל מִשּׁוּם שֶׁהֵם רִיקְנִים מִדְּעַת וְשְׁכָל, שְׁהָרִי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, כָּלֶם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְנִכְבָּדִים, וְכָל דָּבָר וְדָבָר שְׁכָתוּב בָּהּ יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשּׁוּ בָּהּ [בְּתוֹרָה].

טקסט הזהור

וְכָל אֵינוֹן טַפְּשִׁין, אֲטִימִין דְּלִבָּא, כַּד חֲמָאֵן מְלֵי דְאֹרִייתָא, לֹא דִי לֹון דְּלֹא יָדְעִי, אֶלָּא דְּאֵינוֹן אֲמָרִי, דְּאֵינְהוּ מְלִין פְּגִימִין, מְלֵי דְלִית בָּהּ תוֹעֲלָתָא. וְוִי לֹון, כַּד יִתְבַּע לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲלִבּוֹנָא דְאֹרִייתָא, וַיִּתְעַנְּשׁוּן עוֹנְשָׁא דְמִרְדֵּי בְּמֵאֲרִיָּהוֹן.

וְכָל אוֹתָם הַטְּפָשִׁים אֲטוּמֵי הַלֵּב, כְּשֵׁרוֹאִים דְּבָרֵי תוֹרָה, לֹא דִי לָהֶם שְׁלֹא יוֹדְעִים, אֲלֵא שֶׁהֵם אוֹמְרִים שֶׁהֵם דְּבָרִים פְּגוּמִים, דְּבָרִים שְׂאִין בָּהֶם תוֹעֵלֶת. אוֹי לָהֶם כְּשִׁיתַּבֵּעַ אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֲלֻבּוֹן הַתּוֹרָה, וַיַּעֲנֶשׁוּ עֲנֵשׁ שְׁמוֹרָדִים בְּרַבּוֹנָם.

טקסט הזהיר

מֵה כְּתִיב בְּאוֹרֵייתָא, (דְּבָרִים לֵב) כִּי לֹא דְבָר רַק הוּא מִכֶּם, וְאִי אִיהוּ רַק מִכֶּם אִיהוּ, דְּהָא אוֹרֵייתָא כְּלָא, מְלִיָּא מִכָּל אֲבָנִין טָבִין וּמְרַגְלָאן יְקִירִין, מִכָּל טָבִין דְּעֻלְמָא. כְּמָה דְּאֵת אָמַר וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָּהּ, וְהִיךְ יִימְרוֹן דְּאִיהִי רִיקְנִיָּא.

תרגום לעברית

מֵה כְּתוּב בַּתּוֹרָה? כִּי לֹא דְבָר רַק הוּא מִכֶּם. וְאִם הוּא רַק - הוּא מִכֶּם, שְׁהָרִי כָּל הַתּוֹרָה מְלֵאָה מִכָּל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת יְקָרוֹת מִכָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָּהּ, וְאִיךְ יֵאמְרוּ שֶׁהִיא רִיקָה?!

טקסט הזהיר

וּשְׁלֹמֹה מְלָכָא אָמַר, אִם חֲכָמָתָא חֲכָמָתָא לָהּ, דִּכְדּוּ יִתְחַכְּמוּ בִּרְנָשׁ בְּאוֹרֵייתָא, תוֹעֵלְתָא דִּילִיָּה אִיהוּ. דְּהָא בְּאוֹרֵייתָא לֹא יָכִיל לְאוֹסְפָא אֲפִילוּ אֶת אַחַת. וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא, דְּהָא אוֹרֵייתָא, לֹא יִגְרַע מִשְׁבַּחָהּא כְּלוּם, וְלִיצְנוּתָא, דִּילִיָּה אִיהוּ, וְאִשְׁתָּאָר בֵּיהּ לְאוֹכְדָא לִיָּה מֵהֵאִי עֲלָמָא וּמַעֲלָמָא דְּאֵתִי.

תרגום לעברית

וּשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אָמַר, אִם חֲכָמָתָא חֲכָמָתָא לָהּ. שְׂכַאֲשֶׁר יִתְחַכְּמוּ אָדָם בַּתּוֹרָה, זוֹהִי תוֹעֵלֶת לוֹ, שְׁהָרִי בַּתּוֹרָה לֹא יָכוֹל לְהוֹסִיף אֲפִילוּ אוֹת אַחַת. וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא, שְׁהָרִי הַתּוֹרָה לֹא יִגְרַע כְּלוּם מִהַשְּׁבַח שֶׁלָּהּ, וְהַלִּיצְנוּתָא הִיא שֶׁלּוֹ וְנִשְׁאָרֶת בּוֹ לְהַאֲבִיד אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא.

תא חזי, כד אתנוון עלאין, מתחברין כלהו בהאי דרגא, סופא דכל דרגין קדישין עלאין, ואתמלא מנייהו, ואתברכא מעלמא עלאה. כדין, האי דרגא קיימא לאשקאה לכלהו עדרין, כל חד וחד כדקא חזי ליה, וכל חד וחד אתשקי מן דינא ורחמי.

תרגום לעברית

בא ראה, כאשר האותיות העליונות כלן מתחברות בדרגה הזו, הסוף של כל הדרגות הקדושות העליונות, ומתמלאת מהם ומתברכת מן העולם העליון, אז הדרגה הזו עומדת להשקות את כל העדרים, כל אחד ואחד כראוי לו, וכל אחד ואחד נשקה מדין ורחמים.

טקסט הזוהר

תא חזי, מה כתיב, ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים וגו', דיעקב בעא לאתקנא תפלה של ערבית, ולאנהרא לסיהרא, ולאשקאה ולברכא לה מכל סטריין, דכתיב ויצג את המקלות. אלין דינין וגבורין דנפקי מגבורה דלעילא.

תרגום לעברית

בא ראה מה כתוב, ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים וגו'. שיעקב רצה לתקן תפלת ערבית, ולהאיר ללבנה ולהשקות ולברך אותה מכל הצדדים, שכתוב ויצג את המקלות, אלו דינים וגבורות שיוצאים מן הגבורה שלמעלה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ג ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

ויעקב כד בעא לאתקנא להאי דרגא, סליק לכל אינון דינין וגבורין מינה, ואוקים לון ברהטים, באינון רהטים ארבע, דקיימי תחות האי (כמדבר כא) באר חפרוה שרים, דאתמליא מאינון נחלין ומבועין עלאין. בגין דכד נפקין מיין מהאי באר קדישא, אלין

וכאשר יעקב רצה לתקן את הדרגה הזו, סלק את כל אותם הדינים והגבורות ממנה, והקים אותם ברהטים, באותם ארבעת הרהטים שעומדים תחת זו באר חפרוה שרים, שמתמלאת מאותם הנחלים והמעיינות העליונים. משום שכאשר המים יוצאים מהבאר הקדושה הזו, אלו הארבעה נוטלים הכל, ועל כן נקראים רהטים, ומשם כלם באים לשתות. ואותם דינים וגבורות, כלם עומדים שם לטל את כל אחד ואחד כראוי לו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.